

HØRINGSSVAR TIL NASJONAL RAMME FOR VINDINDUSTRI

Vennligst motta mitt høringssvar til NVEs forslag til nasjonal ramme for vindindustri, med svarfrist 1. oktober 2019.

Det første jeg vil påpeke, er at NVE med sitt forslag til rammeplan har vekket et enormt engasjement i befolkningen. 8. september 2019 ble det arrangert en markering mot vindindustri i naturen, fra klokken 10-16. På det meste var det 1200 mennesker til stede. Profilerte miljøvernere som Hans Anton Grønskag og Torbjørn Lindseth holdt appeller. Det samme gjorde Naturvernforbundets generalsekretær, Norges Miljøvernforbund, La Naturen Leve, Norske Naturfotografer og flere andre fra både norske og samiske miljøer. Stortingsrepresentanter fra Rødt, SV, Miljøpartiet De Grønne og Fremskrittspartiet holdt alle flammende innlegg *mot* landbasert vindindustri. Begrunnelsene kan være ulike, men konklusjonen er den samme: vi ser ikke at Norge er tjent med landbasert vindindustri, og vi ser heller ikke at verden er tjent med at vi ødelegger naturen vår, snarere tvert imot.

FNs naturpanels siste rapport dokumenterer at tap av leveområder er den viktigste årsaken til at opp mot en million arter er utrydningstruet. Veier og energianlegg er den største trusselen mot urørt natur, ifølge Miljødirektoratet. Vindindustrien genererer rask profitt for noen få. Disse driver massiv lobbyvirksomhet og er pådrivere for kynisk promotering av lite gjennomtenkte industriplaner. Grønn retorikk brukes for å skjule egne økonomiske interesser. Regjeringen tillater åpning av nye oljefelt samtidig som de tilrettelegger for rasering av urørt villmark utfra et påstått miljøengasjement. Dette er ikke troverdig.

Noe av det mest urovekkende er at man setter i gang dramatiske prosjekter uten at det er foretatt faglig forsvarlige konsekvensutredninger. NVE har ikke lyttet til Miljødirektoret, NVE har ikke lyttet til verken Naturvernforbundet, Norges Miljøvernforbundet eller La Naturen Leve. NVE har basert seg på svakt funderte rapporter som bærer preg av klipp og lim, hvor konklusjonen er gitt før man har foretatt grundige undersøkelser. Det heter seg at man skal sette inn “ombøtende tiltak” ved behov, men i mange tilfeller vil ikke dette være mulig. NVE må følge Naturmangfoldsloven, ikke hoppe bukk over den.

Vi vanlige nordmenn må finansiere den ulønnsomme vindindustri-utbyggingen med subsidier gitt i form av såkalte grønne sertifikater. Det heter seg at vi på denne måten skal redde verden, men i realiteten har ofring av norsk villmark ingen dokumentert effekt på global oppvarming. Imidlertid er det godt dokumentert at drenering av myrer, som nå pågår i

det grønne skiftets navn, frigjør drivhusgasser. Det virker naivt å tro at de alvorlige miljøproblemene våre skal kunne løses gjennom å la kapitalistiske krefter få fritt spillerom. Frasen «det grønne skiftet» har blitt en løgn og en hån mot det norske folk. Dette er symbolpolitikk, og det er en politikk som ikke er bærekraftig. Vi reagerer på at sentralmakten ikke tar innover seg desperasjonen som brer seg flere steder i landet. Denne maktarrogansen er ikke et demokrati verdig.

I Norge har vi energioverskudd grunnet vannkraft. Om vi moderniserer allerede eksisterende vannkraftverk kan vi produsere mer energi enn vi kan med landbasert vindindustri. Imidlertid har norske politikere bestemt at de vil skattelegge vannkraften slik at effektivisering ikke lønner seg, samtidig som vindindustrien premieres for helt nye naturødeleggelser. Vi vet at det er nære forbindelser mellom stortingspolitikere og vindbaroner. Vanlige skattebetalere får alle ulempene. Det er norske strømkunder som får alle de økonomiske og velferdsmessige ulempene og problemene som vindturbinindustrien representerer.

Kabler og vindindustri fører til at elektrisitet ikke lenger blir et velferdsgode, en rikdom vi eier sammen. Når all energien skal ut på det frie markedet, vil det bli mye dyrere å være norsk strømkunde. Stortingsflertallet, NVE og OED er i ferd med å snu opp ned på en næring som har fungert godt i hundre år. Etter hvert som flere og flere oppfatter disse sammenhengene, vil protestene bare øke i styrke. Det er godt dokumentert at motstanden mot pågående utbygging og planlagt utbygging allerede er massiv. Faktisk har det oppstått en hel folkebevegelse for bevaring av natur som nå er truet av vindindustri. Flere tusen nordmenn er på ulike måter knyttet opp mot Motvind-bevegelsen, som ledes an av Eivind Salen, Hans Anton Grønskaug og Torbjørn Lindseth. Dette er personer med svært god kjennskap til saksfeltet. Jeg ber om at NVE inviterer Motvind-styret til dialog.

Norges vassdrags- og energidirektorat skal ha takk for at planene ble lagt ut på høring. Dessverre er flere prosjekter igangsatt uten nasjonal høring i forkant, og det kan man bare beklage. Klima- og miljøminister Ola Elvestuen har innrømmet at man burde sagt nei til noen av de prosjektene som nå er igangsatt. Dette viser at man har gått for raskt fram. Mitt forslag er at NVE trekker forslaget til nasjonal ramme. Før man bygger noe som helst, bør vi ha en bred og opplyst offentlig debatt. Skal det bygges noe, må det ikke gå utover villmark, ville dyr, ville fugler, insekter eller folkehelse.

Homo sapiens har en lang tradisjon for å utrydde andre arter, noe historikeren Yuval Harari skriver svært opplysende om i sin populærvitenskapelige bok *Sapiens*, en bok jeg vil anbefale for alle ansatte i NVE. Det tragiske er at alvoret ikke går opp for oss før vi merker at vi selv trenger et artsmangfold for å overleve. Først da trekker noen av oss i nødbremsene. Vi bør vende oss mot oss selv og se hvordan vi kan redusere eget forbruk, før vi utrydder enda flere arter. Jeg ber om at NVE heretter tar hensyn til Naturmangfoldsloven og at uavhengige faglige instanser blir hørt i de videre prosessene. Også ved bygging av havvind bør vi ta hensyn til andre arter. Det bør alltid iverksettes grundige alternativvurderinger og konsekvensutredninger før det gis konsesjoner for utbygging av ny industri.

Mvh M Thoresen